

for at vise, at jeg ikke blot har mit Øre hos Bisperne, men ogsaa hos andre — ved efter Anmodning at tale med flere af Kirkens Mænd indenfor de forskellige Lejre og ogsaa ved at tale med tilfældige Personer, som i anden Anledning kom i Ministeriet, og jeg erindrer saa tydeligt, at jeg ved en saadan Lejlighed ogsaa forespurgte om Sagen hos en god Bekendt af det ærede Medlem Hr. Povlsen, en nær Meningsfælle af ham baade i kirkepolitisk, politisk og kirkelig Henseende, og denne Person sagde til mig: De skal give ham Tilladelse til at døbe uden Tilspørgsel. Jeg svarede: Ja, det kan jeg let gøre, eller jeg kan i hvert Fald optage Forhandling derom, for der er ikke saa faa indenfor Folkekirken, der ønsker den Forandring, men det er ikke Hovedpunktet for Rørdam, Hovedpunktet for Rørdam er at faa Autorisation — jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Povlsen altid brugte Udtrykket Tilladelse; der er nu nogen Forskel paa „Tilladelse“ og „Autorisation“. Jeg sagde altsaa, at Hovedpunktet for Pastor Rørdam var at faa Autorisation til at bruge denne nu bekendte Indledning til Trosbekendelsen: Lad os, enhver som vi kan for Guds Ansigt, bekende vor kristne Tro; dertil svarede vedkommende: Ja, den Tilladelse kan De ikke give. Jeg mente saa ikke, der var noget at gøre, men vedkommende sagde: Jeg skal til Fyn en af de første Dage, og jeg skal rejse ned og tale med Rørdam, som jeg kender godt, og se at faa ham fra det sidste for at faa det første. Før denne Mand kom tilbage og bragte mig Rørdams Svar, havde jeg imidlertid under 18. Juli sendt et Svar til Fyns Biskop. Dette gik ikke ind paa selve Sagens Realitet, men et periferisk Spørgsmaal; Rørdam havde nemlig andraget om, at Rituallet maatte blive autoriseret til Brug overalt, i alle Menigheder, naar Barnets Forældre og Præsten var enige derom. Dette var i aabenbar Strid med en Bestemmelse i Menighedsraadsloven af 1922, og den maatte ogsaa efter den det ærede Medlem Hr. Povlsen nærstaaende Persons Mening rettes allerførst, og jeg sendte derfor en Skrivelse til Pastor Rørdam, hvori det hed: I Anledning af Deres Andragende skal man tjenstlig meddele, at Ministeriet uanset Spørgsmaalet om de foreslaaede Ændringers folkekirkelige Berettigelse savner Hjemmel til at give den ansøgte Tilladelse, jfr. Bestemmelsen i § 24 i Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922. Hvad var saa Svaret, jeg fik fra Ryslinge? Svaret kom

i Form af en Deputation, bestaaende af Valgmenighedens Formand og nogle Medlemmer, og de meddelte mig, at Rørdam en bestemt Søndag havde bekendtgjort i Kirken, at den følgende Søndag vilde der blive døbt 3 Børn i Ryslinge Valgmenighedskirke efter det nye Ritual. De meddelte mig endvidere, at efter Gudstjenesten havde de henvendt sig til Pastor Rørdam og forbudt ham at bruge Valgmenighedskirken dertil. Jeg sagde til dem: Det var godt gjort; jeg ser, at I er lovlige Folk! — Men, fortalte de mig, Pastor Rørdam vilde, efter hvad de havde bragt i Erfaring, bruge det nye Ritual ved Hjemmedaab. Dertil sagde jeg til dem: Kan De ikke se at faa ham fra det; thi det vil føre Vanskeligheder og Ubehageligheder med sig, hvis Rækkevidde jeg for Øjeblikket ikke kan overse?, og de lovede at give ham en saadan Henstilling. Da Søndagen kom, døbte Pastor Rørdam i Præstegaarden efter sit nye Ritual. I den Anledning blev der tilkendegivet Pastor Rørdam, at han var uberettiget til at foretage en saadan Daab, og at han i Fremtiden skulde holde sig de autoriserede Ritualer efterrettelig. Og hvis — saaledes var Slutningen af Ministeriets Skrivelse — han kom i det Tilfælde, at han ikke kunde gøre det, forventede vi, at han vilde sende os Meddelelse derom, og vi vilde da betragte en saadan Meddelelse som en Tilkendegivelse af, at han ønskede at give Afkald paa den Anerkendelse som Valgmenighedspræst, som han en Gang havde faaet. Denne Tilkendegivelse fra Pastor Rørdam fik vi saa den 2. eller 3. Februar i Aar, og som Følge deraf blev der gjort Indstilling til Kongen om, at Anerkendelsen skulde fratages Pastor Rørdam.

Jeg vil gerne spørge dette ærede Tings Medlemmer, om jeg har udøvet aandelig Tvang overfor Pastor Rørdam. Som Valgmenighedspræst er han Embedsmand, Tjenestemand paa visse Omraader, og skal paa disse Omraader holde sig de foreskrevne Anordninger efterrettelig. Det brød han een Gang. Han fik Meddelelse om, at det var en ulovlig Handling, han havde begaaet, og for ikke at blive medskyldig i en Gentagelse meddelte man ham fra Ministeriets Side, at man forventede, at hvis han ikke kunde holde sig de Anordninger efterrettelig, som han som Tjenestemand skulde holde sig efterrettelig, ønskede vi Meddelelse derom og vilde betragte en saadan Meddelelse paa den angivne Maade. Det er alt det, jeg har